

[Forsvarsministeren.]
funktioner efter lovforslaget blive lagt under én samlet ledelse, forsvarschefen, og behandlingen af værnenes budgetter, økonomi, forvaltning og tekniske tjenester vil blive samlet i forsvarsstaben.

Det er som nævnt ikke tanken at opgive værnenes identitet, og det er derfor også foreslået, at hvert værn fortsat har sin chef, som på forsvarschefens vegne udøver inspektionsvirksomhed inden for sit værn. Det er endvidere foreslået, at værncheferne skal have ansvaret for uddannelse af personellet. Værnscheferne vil også i denne henseende høre under forsvarschefen, men for at opnå den mest effektive mandskabsuddannelse har man fundet det hensigtsmæssigt, at værnets egen chef i forhold til personellet er ansvarlig for uddannelsen.

Værnenes forvaltning og administration vil blive henlagt til forsvarsstaben. Man vil herved opnå en koncentration af ledelsen, der samtidig får ansvaret for administrationen og muligheder for for hele forsvaret at skabe den bedste økonomi.

Det er ikke tanken, at ledelsen ved denne koncentration skal tage sig af detaljer i administrationen og forvaltningen, idet de enkelte tjenestesteder og administrationsgrene må have vidtgående beføjelser til at udføre deres opgaver inden for fastsatte rammer og under kontrol af forsvarskommandoen.

De direkte virkninger vil således blive, at økonomien placeres hos én myndighed, hvor den nu er delt op på de 3 værn, og dette vil give bedre kontrolmuligheder.

Enhedsledelsen af økonomien vil medføre, at de betydelige arbejder, der er i gang med hensyn til rationaliseringer, samlingen af de tekniske tjenester og hele udflytnings-sagen vil kunne tilrettelægges så økonomisk som muligt. Koncentrationen af ledelsen af økonomien vil betyde en virkelig modernisering af værnenes drift. Det budgetmæssige grundlag for forslaget er uændret i forhold til den gældende lov, og de egentlige driftsudgifter forudsættes som hidtil reguleret efter udviklingen i lønninger og priser.

På samme måde vil en samling af økonomien give øgede muligheder for samlede materielindkøb, og man kan i højere grad koncentrere sig om i forbindelse med ind-

køb at opnå kompensationer. Det har vist sig, at ved større køb — og der kan henvises til anskaffelsen af Drakenflyene — er mulighederne for kompensationer også større. Efter den hidtidige ordning har indkøb i betydeligt omfang ligget hos værnene. Ved at samle og koordinere anskaffelser til værnene vil der i videre udstrækning kunne føres kontrol med, at indkøb foretages så fordelagtigt som muligt under hensyntagen til opnåelse af eventuelle fordele fra sælgerlandet.

Ved i forsvarsstaben at samle det væsentligste af det stabsarbejde, der hidtil har været udført i værnskommandoerne, vil disse kunne nedlægges, og dette vil medføre en besparelse på personelsiden. Der vil også på andre områder blive tilstræbt en personelreduktion. Man vil i øvrigt være opmærksom på, at der ikke på nogen post anvendes overkvalificeret arbejdskraft, og den udvikling, der er påbegyndt med at anvende civilt personel, hvor der ikke er saglige grunde for at anvende militært personel, vil blive fortsat. I denne forbindelse kan det oplyses, at loven om forsvarets personel vil komme til revision i indeværende folketingssamling, og det påregnes, at lovforslag herom snarest vil blive fremsat.

Som allerede nævnt er det foreslået, at værncheferne skal have ansvaret for uddannelsen af personellet og enheder. Det er imidlertid tanken at søge den højere uddannelse af befalingsmænd koncentreret i eller under forsvarskommandoen. Jeg vil gerne nævne, at general Lemnitzer under mit besøg i SHAPE i sommer i forbindelse med en drøftelse af den canadiske forsvarsordning — som noget positivt ved denne ordning anførte samlingen af officersuddannelsen på ét akademi.

De i lovforslaget angivne styrker og enheder for de 3 værn svarer til den gældende lovs angivelser af personellens størrelse og antallet af skibe og fly (herunder raketafdelinger), idet de dog for hæren og søværnet er angivet med ca.-betegnelse.

I den nugældende lov er styrkemålene angivet som mindstemål. Som bekendt er disse mål i hvert fald for søværnets vedkommende aldrig blevet nået, og for hærens vedkommende har der i de forløbne år rent faktisk været svingninger i såvel opadgående